

Opazke.

Vsi dopisi se pošiljajo uredništvu v ulici Torrente, 12. Vsak list mora biti frankiran. Rokopisi se ne vračajo.

Inserati (razne vrste naznanila in poslanice) se zaračunijo po pogodbi; pri kratkih oglasih z drobnimi črkami se plačuje za vsako besedo 2 nov.

Naročnino, reklamacije in inserate prejema uredništvo, ulica Torrente 12.

EDINOST

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorsko.

•Edinost.

izhaja dvakrat na teden, vsako sredo in soboto ob 1 uri popoldne.

Cena z a vse leto s prilogo 7 for., za pol 3 for. 50 nov., za četrt leta 1 for. 75 nov. — Edinost brez priloge stane za celo leto 6 for., za pol leta 3 for., za četrt leta 1 for. 50 nov. — Posamezne številke se dobivajo pri uredništvu, v prodajalnicah tobaka v Trstu po 5 nov., v Gorici in v Ajdovščini po 6 nov.

•V edinosti je moč.

Notranji naš položaj.

Letos ima dualizem zopet enkrat pokazati, ako je res kaj trdna zgradba. — Kazalo se je nekaj časa, da bo težka stvar podaljšanje pogodbe mej Avstrijo in Ogersko, posebno pa so se kazale težave v tem, da niso hoteli Madjari niti toliko več plačevati k skupnim troškom, kakor dosedaj, mej tem, ko so zastopniki avstrijske polovice po pravici zahtevali, da bi Ogerska kaj več plačala. — Kakor se vidi, pa se vendar doseže poravnava, in sicer na starej podlagi, ker se tako nekda želi tudi na najvišem mestu. Velikonemci so nekoliko časa živeli v sladkej nadi, da nastanejo prepiri, kateri poderejo vsako poravnavo in da potem zopet oni z Ogri pakujejo, da jim zadnji puste zasesti ministerske stole, po katerih edino se nekaterim nemškimi kolovodjem sline cede. Ali ta pot jim je zopet spodletelo, kljub temu, da Madjari niso kazali ravno slabe volje, da se zopet sprijaznijo z starimi zavezniki hegemoni; ali vse kaže, da Taafejevo ministerstvo sedi prav trdno v sedlu in da ga torej ne omaje tako hitro nobena intriga.

V zadnjem času je bilo tudi videti, kakor da bi bil začel vpliv Ogrov nekoliko padati, kajti nekatera imenovanja in druge prikazni na to kažejo in zato se opazuje, da so začeli Ogri zopet vporabljati vsa le mogoča sredstva, da bi odstranili »slovansko« dobo v naši polovici.

Ogri so posebno hudi na Čehe, ker jim zadnji delajo vojno na gospodarskem polju, vsled česar so madjarski listi uže večkrat prav odločno izjavljali, da Tisza uporabi svoj vpliv, da Čehe zopet postavi v kot. — Mej Čehi samimi je razpor vsak dan večji, ker Mladočehi zahtevajo, da češki državni poslanci odločnejše postopajo in se postavijo ministerstvu po robu. To vse gledajo Velikonemci s posebnim »dopadanjem«. Ni skoro dvomiti, da bi bilo Madjarom baš najljubše, ako bi se dalo zopet uvesti kruto gospodarstvo Nemcev v Cislajtániji, kajti Madjari se boje, da bi po okrepčanju in napredovanju cislajtánskih Slovanov ne imeli prevelikih težav s svojimi raznimi in mnogimi Slovani. Ali denes je velikonemška stranka tako razdvojena in tako malo sposobna za sprejem državnega krmila iz rok grofa Taafeja, potem je tudi situacija tako velikansko spremenjena, da bi bilo to, kar je bilo pred 10 leti mogoče, denes čisto nemogoče.

Ma radi verujemo, da bi Madjari in Nemci najrajše videli, da ne bi bilo poleg njih nič Slovanov, ne v ene, ne v drugej polovici države. Ker pa se ti Slovani ne dajo odpraviti in ker so po številu celo v veliki večini ta- in onkraj Litave, zato pa treba ž njimi računati, kakor najvažnejšim činiteljem v Avstriji.

Jako nevarno bi bilo danes, ko bi se zopet Nemci in Madjari hoteli zediniti na kruto zatiranje in zani-

čevanje avstrijskih Slovanov, in to nevarnost poznajo mnogi pravi državniški avstrijski in poznajo jo prav dobro tudi najvišji krogi, katerim je tudi dobro znano, da mi Slovani nismo protivni avstrijskej državnej ideji, ampak da smo jej celo skoz in skoz udani.

Rije se mnogo na vsako stran proti nam Slovanom tudi na Kranjskem, Primorskem in znano nam je celo, da so oni, ki še vedno verujejo na nemškovalni poklic Avstrije, v najvišjih krogih zatožili celo slovensko duhovščino da je panslaviistična; ali vse to in vse intrige v namen odstranjenja nekaterih uplivilnih oseb od dvora, vse to ne more zadržati naravnega razvoja in to je gotovo, da Slovani naše in druge polovice ne dajo več omajati svojega rodoljubja in zavesti o svojih narodnih in človeških pravicah. Položaj je torej tak, da skoro ni mogoče, da bi se še enkrat poskusilo Slovane pritiskati na zid; temveč se je nadejati, da bodo okolnosti prisilile vlado, da Slovanom v večji meri dovoljuje kar jim gre, k čemu mora pomagati tudi taktno, odločno postopanje državnih poslancev združene desnice.

Meščan in okoličan — plačujta!

Liberalizem in progresizem — čigar prvotni namen je bil narode oprostiti, ter jim pridobiti pravice njim pripadajoče — prelevil se je danes, vzlasti tu v Trstu, v strupeno kačo, v grdo zatirajočo lastnost, v požerstvo in krivico v nebo vpijočo. Lahon je črna duša; on ne pozna pravice; vspehe liberalizma in progresizma prisvaja si sam v tem, ko zatira in zaničuje sebi podvržene narode.

Tudi mi smo mu podvrženi; preko 40.000 tržaških Slovencev nima v mestnem in deželnem zboru svojih zastopnikov, ki bi povzdignoli svoj glas proti kričeim krivicam. Rekli bi skoraj, da je v Trstu tudi vladina stranka postala lahonska, ter pred njo od strahu trepetajo; tudi državni uradniki in sploh ljudje, ki dobivajo svoj kruh od vlade, glasovali so pri zadnjih volitvah za Lahone. Sedaj se čuti ta ne-taknost; Lahoni v deželnem zboru so se ogreli liki zmazani gad na kmetičevih prsih, in sedaj pokazali so svoje želo.

Ne more jih več ustrašiti niti vlada niti nikdo drug: vsem zapovedujejo. Polovica tržaškega prebivalstva, Slovenci in Nemci, nima sedaj svojih zastopnikov, podvržena jim je na milost in nemilost!

Dokler uganjajo še svoje pantomine, ter se boje, da bi laška narodnost bila v nevarnosti, ako se na postaji hrpeljske železnice postavijo tudi slovenski napisi, do tedaj se jim je smijati, ter jih smatrati za otroke, želeč si, da jim Bog da nekoliko pameti; — ali ko se jamejo igrati z ognjem, ko jamejo rušiti občinsko blagajno, da denar po nevretnem razsipajo, tedaj ni možno več mirno poslušati, ampak tirjati, da se te krivice odpravijo.

Meščan in okoličan, plačuj ogromne občinske pristojbine — in gospoda na magistratu je bode delila mej svoje nevretni kreature, ki nima na sebi druge lastnosti, nego da iz globočin svoje duše sovražijo, kar je avstrijskega in slovanskega! Okoličan, plačuj renegate in lahonske duše, ki ti so vedno nasprotni, ter bi te, da le mogoče, ugonobile!

Uboga raja, okoličani in meščani, ki znašate svoje težko zaslužene novce tem gospodarjem, da jih dele mej svoje Benjamine, ki so se bolj odlikovali v strankarske stranki!

Minoli vtorek, v tajnej seji, je mestni zbor dovolil penzijo 3000 gld. advokatu dr. Karolu Gregorutti-ju do konca njegovega življenja, začeni s 1. majem. To lepo nagrado, ki bode mesto stala, ako omenjeni gospod doktor živi še 10 let, 30.000 gld. in ako dalje, še več, podelé mu „usmiljeni“ mestni očetje, ki skrbé, da se mestne finance lepo krepé, a pri tem ne trpé tudi njih prijatelji — to mastno nagrado mu dovolé z obzirom na njegove zasluge za mesto!

Poglejmo pa, kakšne so to zasluge. Vse te njegove zasluge obstoje v tem, da je preko deset let služil tržaško občino, ter skoraj nič delal, zato pa prejemal 5000 gld. letne plače, namreč preko gld. 50.000! Lepe zasluge res i kdor je plačan, naj tudi dela. Omenjeni doktor je bil plačan mastno, naj bi bil tudi delal.

Vse njegove zasluge pa obstoje v tem, da je pomagal meščanom in okoličanom nakladati ogromnih pristojbin, ki jih tarejo, kakor nikjer drugje v Avstriji. Kakor je izpovedal relator v tajnej seji, dovolila se je dr. Gregorutti-ju ta lepa penzija tudi za to, ker je preuredil mestno hišo, ter mnogo zboljšal tamošnjo ustrojbo. Pomnožiti je namreč najbrže veleval personal na magistratu, ter ga popolnil s svojimi kreaturami in ljubimci. Nekdaj je stala mestna uprava polovico manj, nego sedaj, kajti oni posel, pri katerem sedaj deset navdušenih lahončkov dolg čas prodaje, opravljalo je nekda polovica tega osebja; — uprava stane sedaj mesto ogromne svote denarja, a glavna misel dobrih mestnih svetovalecev morala bi vendar biti umno gospodarstvo, katero pa je v mestnej hiši španjska vas.

Niti na Turškem tako slabo ne gospodarijo z občinskim denarjem, kakor tržaški očetje z denarjem tržaškega mesta. Ni čuda, da so se morali naložiti drugi davki, vzlasti na vino. Dr. Gregorutti je zaslužen tudi zato, ker je pod mestno upravo pripravil dac na vino, ter s tem dohodke povišal.

Mi dvomimo, da bi ta gospod bil tak veščak, da bi toliko stvari sam učinil; in čeprav jih je, ni umestno, da bi se mu za njegov trud, ki mu je bil plačan z več kot 50.000 fr. — še dovolila posebna mastna penzija. Ako je omenjeni slavljeneec dohodke mestne blagajnice povečal, zmanjšal jih je na drugej strani s svojimi novotarijami na magistratu. Mestno hišo in njeno uredbo je menda prenovil in zboljšal tako, da so občinski uzmoviči, à la Adelman in Eberle lažje iz nje kradli.

Kar sta ta dva začela, nadaljujejo sedaj liberalni gospodarji z edino razliko, da zadnji delajo postavnim potem, a ne sebi, ampak svojim kreaturam v korist. Sploh, skoraj da bi rekli, da je ta odvjetnik tudi delal v korist občine, ali le z namero, da tudi on v svojem času dobi svojo porcijo.

Ako okoličani ali meščani pro sé mestne očetje za kako nujno velekoristno napravo, zadnji imajo koj pripravljeno pretevo, da jim prošnjo odbijejo; kder pa se čini o podpori njih Benjaminov, tedaj je denarja vedno v obilici.

Ni li tako gospodarstvo najgrše razsipanje? Lahonski listi hvalisajo sedaj „liberalni“ mestni zbor, ki vé tako lepo gospodariti in ceniti zasluge. Ne vemo pa, iz kakega stališča jim je to mogoče: strast, strankarstvo jih je oslepilo, da zagovarjajo in hvalijo, kar ni možno iz nikakega stališča opravičiti.

Smelo prorokujemo, dà, ako bodo v Trstu še dlje časa trajale sedanje razmere, pride doba, ko bodo za veljake možake smatrani le oni, ki vedo bolj adelmano-

vati in eberlevati. Takim ljudem pa se še postavijo monumenti.

Ubogi meščan, ubogi okoličan, davkoplačevalec!

Razgovor z generalom Ignatievim.

(Konec.)

„Tukaj pri meni je bil leta 1883. grof Herbert Bismarek“, odgovori mi Ignatiev. „On mi je rekel: Edini človek v Francozkeji, kateri vidi potrebo, da se napravi križ čez Alzacijo-Loreno, je Julij Ferry. Njega potrebujemo tedaj na čelu francoske vlade. On pozna naravo svojega naroda in ker ga ne more prisiliti, da pozabi na Alzacijo-Loreno, obrača svojo pozornost na oddaljena podvzeta in na vojne v kolonijah! — Bismarek ima svojo idejo gotovo. Mogoče da Vam kdaj, akoprav kolikor mogoče kasno, povrne francoski del Lorene ter Vam ponudi kos Belgije, in Vi mu boste morali zagotoviti in zjamčiti posest Alzacije.“

„To vse je nekako problematično, presvetlost!“ odgovorim mu jaz. „Sploh pa ne zahtevamo od Belgije nič in nikdar ne vzamemo samo del Lorene, da bi morali proti temu zjamčiti ostali del in Alzacijo Nemčiji. Mi nobenega naših rojakov pozabiti ne moremo.“

Dalje sva govorila o poznatej trocarskeji zvezi, v kojoj sedaj Rusijo nadomeščuje Italija.

Rekel je Ignatiev: „Umejem dogovore, kateri imajo svojo posebno svrhu. Toda zveza za ohranjenje miru — kaj je to? Kos papirja, kojega raztrgajo vlasti pri najmanjši priliki. Med Rusijo pa formalne zveze niti ni treba, kajti dogovor obstoji dandanes v resnici in je varnejši, kakor da bi bil podpisan in se utrjuje vsak dan ožje in čvrsteje. Rusija ima veliko interesa na tem, da ostane bogata in mogočna rancozka in naj bi se Flogodilo kar koli, Rusija Vas ne pusti uničiti. Ko ste popred bili kozmopolitični ter ste se odvrnoli od Slovana, da se obrnete k Poljakom, mogli ste nam biti nasprotni; zdaj pa, ko imate samo francosko politiko, zdaj vidim vse, kar nas drug družemu približuje in ne vidim nič, kar bi nas moglo razločiti. — Kar se tiče mene osebno, jaz ljubim Francozko. — Nek francoski pisec je mene napadel in branil Skobeleva. To je bila nesmisel. Skobelev in jaz sva imela vedno ene in iste čutke; razloček je bil le v tem, da je eden izmed naju mislil, drugi pa delal.“

Govorila sva nadalje o raznih vestéh o vojni, s kojoj uže več mesecev strašijo Evropo in ovirajo promet. Tako sva naravno prišla takoj zopet na Bismareka. „Bismarek“, pravi grof Ignatiev, „ne išče drugega“, kakor da bi ga napadli, ker Vas pa ne more siliti, da bi mu napovedali vojno, bode skušal na vsak način Vaše sile oslabil. On bode napravljal vsakovrstne umetne bojzani; napovedaval bode nova oboroževanja, kojih pa izvesti niti ne misli in to le radi tega, da Vas prisili k novim troškom in Vaše finančno stanje pokonča; nadalje bodo njegovi pristaši v svojih listih objavljali mnogovrstna podpihovanja — mogoče tudi v Vaših časopisih“

„V naših bode stvar nekoliko težavna“, odgovorim mu jaz. V zadnjih mesecih smo to dokazali. Francozka vojne neče.“

„Jaz imam dokaze“, odgovori mi grof, „da sta sprejela leta 1869, in 1870, dva sloveča francoska lista eden 200.000 in drugi 300.000 frankov, samo da spodbujata k vojni. Seveda se ni niti slutilo, da dohaja ta denar iz Nemčije, toda podaril se je v imenovano svrhu in Bismarek je pripravil potrebne glavnice. Bodite pa

le mirni in potrpežljivi, kajti Vaše orožje je popolno in vojska uže zdaj strahovita. Tudi naša vojska je napredovala. Vi imate mladega vojnega ministra, koji je pa v Rusiji prav tako popularen in priljubljen, kakor pri vas. Mi ga zato ljubimo, ker on ve, kaj hoče, ker ima energijo, posebno pa zato, ker on Francozke ni zdvojil, ampak naredil je za hrabro in samostojno in ker smo prepričani, da bi on znal slučajno nastale neredne nadvladati. Da je izteral prince, tega mu dolgo časa nismo mogli pozabiti, kajti mi smo pravični; ta čin pa se nam je dozdeval nepravilen; napadi pa, katere je provzročila protinjemu Nemčija, nam so ga bolj sprijaznili, kakor poprej.

„Ti napadi so čudni“, opazim grofu. „Ako se knez Bismarck resnično boji delovanja našega vojnega ministra, moral bi vendar spoznati, da nam ga tako rekoč posiljuje, ako ga na tak način napada.“

„Ni tako“, odvrne grof. „Ako je dal knez Bismarck napasti ministra Boulangerja, bil je vsepahe gotov. Vi ste se uže večkrat podali, ako je on izrekel kako željo; vsled tega pa so Nemci zopet mislili: Francozi bodo svojega vojnega ministra odpustili. No, to se pa Bismarcku dosedaj ni posrečilo, ali morete mi verjeti, da bo zopet z nova začel in mogoče, da bode ravno nasprotna sredstva rabil. To dobro znam, kajti nekdanj je bil ves tevtonski narod proti meni.“

Ko sem se slednjič grofu priporočil, ter mu izrekel svojo zadovoljnost, da morem mojim rojakom prinesiti lep spon in iz Rusije in nove nade, mi je general, prožeč roko, še enkrat naložil: „Recite Svojim rojakom, da jaz Francozke ljubim.“

Tako je tedaj govoril državnik, koji ima v kratkem času v mogočnej Rusiji prvo ulogo igrati in njegova odkritosrčnost nam je nov dokaz, da je Francozka naravna zaveznica Rusije.

Politični pregled.

Notranje dežele.

Cesar je podelil red zlatega runa ministru zunanjih zadev grofu Kalnoky, vojnemu ministru grofu Bylandt-Rheidt, generalu konjice grofu Pejačević, vrhovnemu dvornemu maršalu grofu Szeesen in feldmrl. knezu Windischgrätz.

V seji gosposke zbornice 26. t. m. je naznanil načelnik najgorkejšo zahvalo nadvojvode Albrehta za čestitanje. Potem se je v drugem čitanju sprejel zakon o preskrbovanju vdov in sirot častnikov, enako tudi od Schmerlinga predložena resolucija, v katerej se vladi naroča, naj so pomankljivost zakona k malo dopolni. Nazadnje se je sprejel predlog hranilniške komisije, naj se vladi naroči, da k malu predloži zakonsko osnovo glede predrugebe hranilničnih zakonov.

V seji poslanske zbornice 26. t. m. je objavil načelnik, da mu je nadvojvoda Albreht naročil, naj zbornici izreče srčno in najgorkejšo svojo zahvalo za voščila k njegovemu jubileju. Carinskega odseka načelnik je na prasanje poslanca Siegl naznanil, da odbor k malu skliče sejo. Poslanec Chlumecky je interpeliral finančnega ministra, kdaj predloži v razpravo zakon o davku na cukar in kedaj misli, da stopi zakon v moč. Poslanec Burgstaller je predložil prošnjo tržaškega deželnega odbora, naj se v Trstu ustanovi popolno italijansko vseučilišče, ali vsaj italijanska juridična fakulteta ter jo posebno priporočil, opirajoč se na člen 19 temeljnih državnih zakonov, vsled katerih so bila taka učilišča drugim narodnostim dovoljena, in tedaj imajo tudi Italijani, kateri po vsej pravici morejo biti ponosni na svoj jezik, pravico do takega učilišča. — Banskega lorda utemeljitev ni po vsem resnična. Mi Slovenci, ki nas je dosti več od Italijanov, še popolnoma slovenskih gimnazij nimamo, kako li vseučilišče. Potem se je začela razprava o proračunu; govorili so poslanci Carneri, Hausner in Menger. Poslanci Kopp in tovariši so interpelirali vlado zastran prepovedi izvažanja konj, poslanci Reicher in tovariši pa zaradi zakona o pohiševanju. — V seji 27. t. m. je govoril poslanec Šuklje zoper trditve poslanca Hausnerja in rekel, da je primanjkljaj zrastle vsled izvanrednih vojnih priprav, ki so bile potrebne zaradi nevarnosti od zunaj. Finančno stanje se je od leta 1873 gotovo zboljšalo. Govornik proračuna primanjkljaj za leto 1887 na 4.4 milijonov, razlaga posamezne važnejše dohodke in troške ter pravi, da ni res, da je bil skupni primanjkljaj poprejšnjega ministerstva manjši, nego od leta 1880 sem. Od leta 1873 do 1879 je znašal primanjkljaj 336, od leta 1880 do 1887 pa

le 207 milijonov gld. Nasproti poslanec Carneri-ju je govornik opazil, da obžalovanja vredni izgredi v Ljubljani niso veljali pesniku, ali njegovemu spomeniku, ampak bili so nasprotna demonstracija nemškemu Turnvereinu. Slovenci bi veselili bili, da so tako zatirani, kakor Nemci o sebi trde. Ni res, da je v večini razdvojenost, v velikih in važnih načelih in v brambi pravice vseh državnih individualitet je večina složna in sklenena. Ona bo vlado podpirala, dokler ta ostane zvesta svojim načelom. (Pohvala na desnici.) Poslanec Plener primerja proračune od leta 1880 sem ter pravi, da so podatki vedno slabši. Carina je zelo padla in pri samem petrolji je primanjkljaja za 18.10 milijonov. Govornik graja račune državnih železnic; on obžaluje, da državni dolgovi in upravni troški vedno rasto. Finančni podatki izvirajo iz razmerja vlade k večini. Postopanje vlade je povzročilo izstop nemških poslancev iz českega deželnega zbora. Govornik navaja več pritožb, mej drugimi pomankljivo izobraževanje českih juristov v nemškem jeziku in pravi, naj se vlada ne nadeja, da se liberalna stranka razcepi, ker vsi deli leve so složni, kadar gre za pravice Nemcev in celokupnost države. — Poslanec Zucker izjavi, da ni resnična Plenerjeva trditev, da se rigorosi na českem vseučilišču opravljajo le v českem jeziku. Govornik razlaga jezikovni ukaz in je proti temu, da se reši jezikovno prasanje po okrajih. On dokazuje, da je jezikovni ukaz od leta 1880 le uže obstoječe ukaze v spomin vzbudil. Uže pred letom 1880 se je v nemških okrajih več sto razsodb v českem jeziku izreklo. Govornik dalje dokazuje, da je tudi jezikovni ukaz od leta 1886 popolnoma zakonit. On se je prav lahko izvedel, prav dobro je pospešil opravila, ob enem pa prevelika dela pri praškem višjem deželnem sodišči odpravil. Govornik je zagovarjal enakopravnost narodnosti v šolstvu ter rekel, da istop Nemce iz praškega drželnega zbora ni opravičen. Govornik želi, da levica poda k spravi roko, katero so Čehi uže večkrat ponujali. (Pohvala na desnici.) Potem se je razprava pretrgala. Vlada je predložila zakonsko osnovo glede posilnih delavnic na Moravskem.

Gosposke zbornice odsek za pretres Schmerlingovega predloga o jezikovnem ukazu je imel 27. t. m. sejo. Pravosodni minister je temeljito dokazal zakonitost tega ukaza in tudi to, da so se vsled njega opravila zmanjšala pri sodiščih, za katere ukaz velja, Schmerling in Unger sta trdila nasprotno, Randa pa je dokazal, da je dokaz v soglasi z obstoječimi zakoni. Ministerski načelnik grof Taaffe je obširno govoril sploh o jezikovnem prasanju in odsekova večina mu je pritrjevala. Baron Conrad je hotel neko srednjo spravljivo pot, a grof Taaffe je nato še enkrat dokazal popolno zakonitost omenjenega ukaza. 28. t. m. je razprava nadaljevala, Schmerlingov predlog je padel.

Vnanje dežele.

Mej Nemci in Francozi še vedno ni poravnani prepri zastran zapora francoskega komisarja Schnäbele. Če so nemška poročila resnična, potem je vsa zadeva precej ozbiljna, vendar pa vojne ne povzroči. Po nemških preiskavah je neki dokazano, da je bil Schnäbele na nemški zemlji zasačen, da je pisal tri veleizdajska pisma, katere ima v rokah nemška vlada, i da sta njegova tovariša Klein in Grebert v Alzaciji vsled veleizdajskega dopisovanja z Schnäbelem zaprta, da sta s početka sicer vso stvar tajila, potem pa se udala. In zato je preiskovalni sodnik ukazal, da se ima Schnäbele zapreti, ako stopi na nemško zemljo.

Na Ruskem gmotno blagostanje pač ne more biti tako slabo, kakor trde Rusom sovražni časniki, ki poleg tega tudi hočejo vedeti, da Rusija nikoder ne more dobiti denarja. Nu, te dni je ruska vlada razpisala 100 milijonov rubljev zajma in takoj prvi dan je bilo samo v Petersburgu podpisana ena milijarda!

Nemška poslanska zbornica je 27. t. m. v tretjem čitanju sprejela cerkveno predlogo z 243 glasovi proti 100; 42 poslancev ni glasovalo.

Iz Avfganistana dohajajo vedno bolj vznemirljiva poročila. Iz Alahabada se poroča, da so se uprli vsi Gilzaji na južnej strani Čvargurdana; prijel je za orožje tudi en del Sulejman-Kejl-Gilzajev, kakor tudi Hazari, ki prebivajo na južnej strani Guzvi. Rusi so vsled dogodkov v Avfganistanu zbrali 2000 mož vojske v Kilisu in pomnožili posadko v Pendjehu. Governer v Taškendu je dobil velike oblasti ter bil imenovan za Andijanskega governerja, da bo od tod opazoval dogodke v Avfganistanu.

DOPISI.

Iz tržaške okolice, dne 24. aprila 1887.

[Izv. Dopis. Konec]. Dobro vemo, da prazno slamo mlatimo, ako vedno tožimo nad lahonsko zagrizlostjo; dosti tudi ne učinimo, ako narodu pridigujemo, naj se vendar izbudi ter spregleda. Tožno je pri srcu, ako človek pomisli na krivice, ki se nam okoličanom gode in še bolj tožnega dela človeka zavest, da so teh krivic, tega uže neznosnega stanja krivi naši sorojaki sami!

Resnica navadno v oči bode in tudi ti, draga Edinost, si nisi mej okoličani pridobila simpatij, ako si jim odkrivala rane, na kojih bolehalo. — Rekli smo, in to ponavljamo, da so okoličani slabih svojih razmer skoraj sami krivi. In kdo bode trdil nasprotno?

V okolici je nezavednost še globoko okoreničena. Popustljiv je bil od nekdanj tržaški okoličan ter privolil začetkomu sovražniku v malih stvarih. Ščasoma zane-marjati je jel tudi svoje najvažnejše zadeve ter puščal Lahonu, da se z njegovo priprostostjo in nevednostjo okoristi. In zadnji ni opustil ugodne prilike ter se pri tem borney priprostosti smijal.

Odkritosrčno povemo, da so Lahoni prevladali na magistratu napeli vse strune ter postali neznosni, odkar so jim okoličani dovolili, da mastnejši del okolice v mesto poberejo. Dosegli so, kar so name-rjavali: okolica je poprej bila mestu prepotrebna, sedaj jo zaničujejo in odvrčajo vsako prošnjo njenih prebivalcev rekoč, da mesto je z okolico na zgubi ter da več stanejo okoličanske ljudske šole nego jim daje vsa okolica dohodka.

Kdo je temu kriv, nego neprevidnost večine okoličanov in premalo razširjena zavest in omika? Lahon je črna duša. Hvaležnosti on ne pozna, ampak dobrote poplačuje z slabimi čini. Resnico tega našega menenja spozna vsakdo, ki se le nekoliko vtopi v žalostne razmere okoličanske.

Čas je, okoličani, da jih spoznavate ter da jih veste ceniti. Pravice si od njih ne smeste nadejati, do svojih pravic pride-te le, ako se sami pri vladi potegnate ter boste tirjali, kar vam deželni vladalci krato.

Drugo nedeljo bode občni zbor društva Edinosti; na dnevnem redu so točke velike važnosti za vse tržaške Slovence, torej tudi za vas, okoličani. Udeležite se tedaj mnogobrojno tega zbora, kder se posvetujete o razmerah, v kojih živite in ki se morajo predrugačiti! Drugači je naša narodnost v nevarnosti in mi ne bodemo dalje napredovali, ampak ostanemo na istem stališču, na katerem se nahajamo sedaj ali celo na slabšem.

Jezik je velike važnosti za našo omiko; ako bodemo še dalje puščali, da se nam jezik zaničuje in zatira, krivi bodemo sami, da ne bodo naši otroci dalje napredovali od nas. Duša življenja pa je vendar le napredek. Na noge tedaj!

Iz Spodnje Štirске, dne 22. aprila 1887.

— [Izv. dop.] — Hitro se spreminja vse na svetu. Čas beži. — Rod se rodu umika. Nastopajo pa z rodem i časom tudi druge šege i navade, katere so bile prednikom neznane. — Edno pa vendar pri vseh do sedaj živčih rodih v obče velja, t. j. da svoje imenitne može voditelje, zaslužljive za narod, še po njih smrti čislajo in včasti imajo.

Nas Slovence je posebno bitka izguba zadela lansko leto, vzlasti spodnje Stajerce. — Nemila smrt nam je pokosila z svojo ostro koso več nevenljivih cvetic — naših prvoboriteljev, zaščitnikov in rodoljubnih braniteljev.

Sosebno žalost nas je obšla, ko smo slišali vest, da Božidar Raič se je preselil v drugi svet. On je bil naš prvoboritelj, državni in deželni poslanec, župnik pri sv. Barbari v Haložah, ud mnogih društev, goreč govornik na taborih (znan po vsej Sloveniji) itd. — Njegova požrtvovalnost je bila znana sl. občinstvu, njegova goreča misel, želja, beseda je obudila „marsikaterega zaspance na delo“. Ljubil je narod povsodi, in vselej se za njega potegol za svojega poslanstva na Dunaji. — On je bil odkritosrčnik, kar je mislil — to je govoril. Spodnji Stajer! Tomi-ževčarji pri Velikej nedelji (njegov rojstni kraj, zibela), kedaj se boš zopet ponašal z enakim Slovanom?

Žalibože! da se sl. narod, zlasti inteligenca, tako malo briga za njegove spomenik v primeri z drugimi narodnimi zasluznimi možji, koji so se tudi poslovlili od tega sveta. Za Dolinarjev, Erjavčev spomenik se je že precej novecev nabralo — a za moža, kateri je žrtvoval tudi vse svoje moči, zdravje, naposled celo življenje za mili narod — pa še presneto malo! (Prva dolžnost se ve da veže domačine Stajerce).

Uprav Raič je zbudil ljudstvo za Krempelnom v našem kraju; zkozi nju pogreto jelo je k zavednosti prihajati.

Kakor je znano, Raič je podpiral še v svojem življenju razna društva, — časopise, pozameznike, z novci i besedo — do svoje smrti.

Toraj mož brezi spominka ne sme ostati. (Kakor je ostal do danes še Krempel, umrši že leta 1842, podoba, katere je bila za njegov spomenik izsekana in tudi že plačana, prišla je po nesrečnej krivdi kamnoseka v Graecu, Bog ve v katere tuje roke. Raič pa je umrl, kateri bi najbrže, kakor sem slisal, dal izsekati na lastne troške drugo podobo.)

Domoljubni Slovenci! po penazu bi se toliko nabralo, da bi se možu, Sloven-cem nepozabljivemu, postavil dostojen spomenik — „Valček“.

Domače vesti.

Odlikovanje. Gosp. dr. Franju Fuxu v Ljubljani je podelil cesar naslov cesarskega svetnika v priznanje njegovega požrtvovalnega delovanja v bolnici.

O državnej obrtni šoli v Trstu. V seji mestnega zbora tržaškega je prijavil župan odgovor naučnega ministra na interpelacijo zbora radi osnovitve obrtne šole v Trstu z italijanskim in slovenskim naučnim jezikom. Ta odgovor se glasi: „Ministerstvo ima namen uvesti v državnej obrtni šoli izključljivo italijanski kot naučni jezik. Samo v slučaju, ako bi se vpisalo večje število učen-cev slovenske narodnosti, namerava se osnovati iz didaktičnih uzrokov tudi stolica z neobligatnim slovenskim naučnim jezikom“. Mestni zbor je ta odgovor z veseljem na znanje sprejel in razun poslancev gg. Nadliška in Kluna enoglasno zaključil: 1. Prvi del minister-skega odgovora se sprejme z odobravanjem; 2. zbor izreče svoje menenje, da osnova slovenske stolice ni niti potrebna, niti koristna in 3. se nalaga županu, da ta zaključek naznani dotičnej oblasti“. — Mi pa prašamo: Kaj porečejo naši poslanci na to? Kako se strinja ta odgovor z odgovorom g. naučnega ministra državnemu poslancu gosp. dru. Tonkli-ju? Ali pa znabiti misli visoka vlada, da so slovenski mnogobrojni rokodelci v Trstu in okolici uže tako izobraženi, da jim šole niti več ne treba? — Zdaj, gospoda slovenski poslanci je tedaj čas, da branite pravice svojega naroda in vršite svojo sveto dolžnost; zdaj pokažite, da ste neustrašljivi in opravičite zaupanje, koje stavlja tlačeni tržaški Slo-venec v svoje pravke!

Na Sv. Goro! V nedeljo 8. t. m. se bode torej izvršila želja večine družab-nikov in družabnic del. podpornega društva; napravil se bode na vsak način izlet na Sv. Goro in sicer odide vlak točno ob 5½ uri iz Trsta. — V Gorici bodo čakali na postaji razni vozovi, ki bodo goste prepeljavali iz kolodvora do vzožja Sv. Gore za 30 soldov od osebe. — V Solkanu bode ob 1½ uri popoldne slovesen sprejem društva po občinskem odboru in po odboru čitalnice solkanske. — Potem bode obed in je tudi preskrbljeno, da se more udeležiti do 300 oseb skupnega obeda (4 jedi, ½ litra vina) za 1 gld., kateri se mora plačati pred odhodom.

Listi za skupni obed se dobivajo v pisarni društva. — Mej obedom se bode vršilo petje, godba itd. Točno ob 4½ uri bode začela beseda, pri kateri bodo sodelovali tudi tržaški pevci, pevkinje, deklamovalke. — Program besede priobčimo prihodnjič.

Kdor se hoče udeležiti izleta, naj se požuri, da vzame vozni list najdalje do 7. maja zvečer.

Sprejem tržaškega „Sokola“ se bode vršil uže ob 8½ uri zjutraj pri urodu v Solkan. — Naznanilo je dosedaj svoj prihod k veselici v Solkan tudi mnogo dru-gih slov. društev iz Goriškega, tako, da obeča biti slovesnost uprav velikanska.

Volitve v Buzetu. Vrli istrski Hrvatje se budijo iz spanja. Dobili smo natančno poročilo o volitvah v Buzetu, iz katerega javljamo sledeče: V III. razredu je gla-sovalo prve tri dni volitve 211 za hrvat-sko in 66 volilcev za italijansko stranko; v četrtek, petek in soboto bilo je oddanih 182 glasov za narodno in 49 za nasprotno stranko; skupaj tedaj je glasovalo 393 volilcev za hrvatske in 115 za italijanske kandidate. Pri sklepu volitve v torek od-dalo se je še več glasov, tako, da so ko-nečno narodni kandidatje z 544 glasovi proti 152 prodrli. Ta vspeh je tedaj na vsak način sijajen. Dne 27. pa so se za-

čele volitve za II. razred in je do danes med 293 glasovi oddanih je samo 101 za italijanske kandidate. Očividno je tedaj, da prodró narodnjaki tudi v II. razredu in nadejati se je, da bodo konečno zmagovalci tudi I. razredu. Vrlim našim bratom čestitamo!

Prosečanom, Križanom in Nabrežincem se stem naznanja, da se bode posebni vlak v Gorico dné 8. t. m. vstavil tudi na postajah Griljan ob 6 $\frac{1}{2}$ uri zjutraj in na postaji Bivij-Devin nekoliko minut pozneje. — Kedor iz omenjenih krajev se bode hotel vdeležiti izleta, na sv. Goro bode mogel dobiti tam vozne liste po znižanej ceni.

Tržaške novosti:

Ubogi „Cittadino“! Prvi steber rudečarskega lista „Il Cittadino“, profesor G. Modric je bil pozvan v sredo pred deželno sodnijo, ker je pisal nekemu odvetniku in tudi nekemu drugemu gospodu pretilna pisma. Sodnik iztražitelj je spoznal gospoda profesorja za toliko nevarnega, da ga je pridržal do obsodbe v zaporu. — Taki so sijajni izgledi, katero nam dajo naši visoko omikani narodni nasprotniki in — renegati.

Nesreča. Gospa Tereza Sambo iz Pirana je obiskala včeraj svojo tu stanujočo hčer. Padla je pa na stopnicah in si zlomila levo roko. — Spremili so jo v bolnico.

Hudodelstvo. Včeraj ob 5. uri zjutraj je našel nek stražar v ulici Ss. Martiri mrtvo truplo novorojenca, staro kakih 5 dni. Brezsrčno mater, katera se je gotovo na nečlovešk način znebila otroka, išče sodnija.

Sodnijsko. 21letni Jakop Stare iz Črnika je našel prošlega leta še pri delu za Hrpeljsko železnico 9 cekinov po 20 frankov. — On si je pridržal najdeni zaklad, šel je v Koper in novce potrošil. Prijavil ga je pa iz zavidnosti nek sodelavec sodniji, zaradi česar je bil Stare v četrtek pozvan in obtožen goljufije. Ker se ne more dokazati, da bi kdo imel pravico do tega denarja, je bil obtožen oproščen. — Ferdinand Grasser, bivši uradnik pri „Banco Operaio“, koji je proneveril 1050 for. in potem, kakor smo poročali, pobegnil, je bil te dni obsojen na dve leti ječe. Obsojenec je vložil priziv, kateri mu bode pa menda malo pomagal.

Policijsko. V četrtek popoldne so neki mornarji vlomili v stanovanje gosp. Antona M. v ulici Maksimilijana ter odnesli veliko perila in 6 srebrnih nožev v skupnej vrednosti 200 gld. — Neka C. morda ne živi posebno dobro z svojim soprogom, kajti prijavila ga je včeraj policiji, da jej je „ukradel“ 2 odeje in različne listke tržaške zastavljalnice. — Poznati postopač Ivan H. je šel včeraj v neko kavarno in tam prav po gosposki zajuterkoval. Ko pride do računa, je priprosto izrekel, da bode uže plačal, kadar bo ravno denarja imel. Lastnik kavarne pa ga je dal spremiti v kamrico.

Društvo detinskih prijateljev v Trstu naznanja, da sprejme v morske kopelji za uboge otroke v tekočem letu 120 skrofuloznih otrok zastoj, in to vsako dete na 50 dni. Kopelj se odpre v prvi polovici meseca junija in ostane v porabi do početka septembra. Pogoji za brezplačni sprejem so sledeči: 1. Dete ne sme biti staro nad 14 let in ne pod 4 leta; 2. starši morajo stanovati v Trstu ali okolici, 3. zdravniško spričevalo, katero dokazuje, da je dete res skrofulozno; 4. spričevalo ubožnosti. — Pridržalo se je pa v kopelji tudi nekaj mest proti plačilu. — Prošnje je treba vložiti imenovanemu društvu v Trstu, Via del Pesce št. 2, (Palazzo Fontana) v I. nadstropju.

„Sveta maša“ za mešani zbor zložil in prečastitemu gospodu Francu Illovarju župniku udano poklonil Janez Laharnar, organist na St. Viški gori. Založil skladatelj. Tiskali J. Blaznikovi nasledniki v Ljubljani. Cena 50 k. Prodaja jo skladatelj na St. Viški, P. Tolmin. Kdor vzame 6 iztiskov, dobi enega po vrhu. Podaja nam mladi nadarjeni skladatelj prvo svojo delo.

Maša ima za podlago besede: „V ponižnosti klečimo“ ter je tako v lahkem slogu zložena, da ne bo delala težav tudi koram na deželi. Vsak posamezni glas ima tako gladek napjev, kakor bi bil z oljem namazan, ter se tudi v celoti prijazno glasi. Ni treba nadalje ocenjevati tega dela, saj se je slavno znani strokovnjak A. Foerster o njej pohvalno izrazil. Sentviškogorci, bodite ponosni, da imate v svojej sredi nadarjenega skladatelja, od katerega pričakujemo še mnogo glasbenih del, s katerim bo vedno čast delal vašej občini in gojil glasbeno omiko.

„Slovenska Čitalnica v Trstu“ poziva vse čestite društvenike na glavni zbor, ki bode v nedeljo 15. maja 1887. l. ob 6 $\frac{1}{2}$ zvečer. Dnevni red: 1. Govor predsednikov. 2. Poročilo tajnikovo o društvenem delovanju minolega leta. 3. Poročilo blagajnikovo. 4. Poročilo pregledovalnega odseka društvenih računov. 5. Posamični predlogi in interpelacije. 6. Volitev predsednika in odbora. 7. Volitev treh pregledovalcev društvenih računov.

Dolenjska železnica. Iz Ljubljane se piše v „Agr. Ztg.“: Dolgoletni načrt zgradbe dolenjske železnice, ki ima zvezati južnovzhodnje Kranjsko s Hrvaško, preblizal se je, kakor sem za gotovo zvedel, zopet za en korak k izvršitvi. Dogovori zastran potrebnih novcev z nekim kreditnim zavodom so uže do tega dospeli, da ni več dvoma o ugodnem vspehu. Nova železnica se izdela od Ljubljane skoz Novo mesto in Metliko, pri Zakanji bo držala čez Kolpo na hrvaško zemljo. Za hrvaško črto ni še načrtov, vendar se namerjava zgraditi skoz Ribnik v Karlovec, ali pa skoz Ozalj, Svetice, Mahično in Hrnetič v Karlovec. Načrtana železnica je za Kranjsko, pa tudi za Hrvaško v narodno gospodarskem oziru jako važna. Južno zahodnja Kranjska se naslanja z vso svojo trgovino in prometom deželnih pridelkov na Hrvaško, in železnica bi jej dala priliko, svoje pridelke na Hrvaškem, v Ljubljani in Trstu spečevati. Hrvaški trgovini z lesom in živino pa bi se odprla nova, dobičkonosna pot. Občini Ribnik in Ozalj bi od te železnice imeli veliko dobička in vsled tega lahko napravili šole in potrebna pota. Ko se proga Metlika-Karlovec konečno določi, store se potrebni koraki pri ogerskem ministerstvu za promet, da se zgradba železnice dovoli. Upravo utegne prevzeti južna železnica. S zgradbo bi se povzdignolo ljudstva blagostanje in zavrlo se izseljevanje. Hrvaške gosposke bi se sploh morale truditi, da izseljevanju v Ameriko konec storé. Grajenje železnice da ljudstvu dela in zaslužka ter misli na izseljevanje zatare. V onih krajih živeče ljudstvo je marljivo in jako pošteno. Le dela mu je treba, pa je zadovoljno. In tega bi mu železnica Ljubljana-Karlovec preskrbel.

Podpisovanje za 30.000.000 goldinarjev nominalne vrednosti avstrijske 5% rente v bankovcih, prosta davka. Določen iznos za podpisovanje je del splošnega dolga po 5% v bankovcih, av. vrednosti kraljestev in pokrajin zastopanih v državnem zboru; emisija se bode pa vršila dné 3. maja 1887. po navadnem uradovanju v Avstriji, Ogrskeji, in tudi v Berlinu, Frankfurtu na Majni, Bruselju, Anverzi in Amsterdamu pri bankovnih zavodih in navadnih bankah, katere spadajo k zavezni hiše Rothschild, t. j. avstrijski kreditni zavod, kateri ima svoje zastopnike v omenjenih mestih.

Sedež za podpisovanje imenovane rente je v Trstu filijalka kreditne banke, katera sprejema podpise za Avstro-Ogrsko pod sledečimi pogoji:

Cena za vsaki podpis je ustanovljena z 97 gld. za vsakih 100 gld. nominalne glavnice, pomnožene z obrestmi, koji se računijo po 5% od 1. marca 1887. do dneva, kadar se sprejme naziv, kateri dan bode določen po doznanimu razdeljenju od 10. maja 1887. do 30. junija 1887. in slučajno še mej časom razdelje nja, vendar pa vedno le v mestu, kjer se je dotično podpisovanje vršilo. — Pri podpisu treba položiti jamčevino 5% glavnice, bodi si v gotovem novcu, bodi si v vrednostih papirjih po dnevnem kurzu, po katerem se bode določil iznos za vsaki posamezni podpis.

Izvirni program se more dobiti vsaki čas pri oddelku „Likvidacije“ filijale kreditnega zavoda v Trstu.

Nova pošta. Brzobjavno in poštno ravnateljstvo naznanja, da se odpre 16. maja v St. Petru pri Gorici nova pošta, katera bode opravljala redno vsakdanjo vožnjo med Gorico in Rihenbergom.

Zanimiv je oglas srečec, katerega objavlja v današnji številki Samuel Heckscher senr. v Hamburgu. Ta tvrdka se je odlikovala vedno po svojem točnem in poštenem izplačevanju dobljenih dobitkov tukaj in v bližnjih pokrajinah, da moremo vsacega opozoriti uže na temu mest na njegov današnji oglas.

Poslano. *)

V osmem broju vašega cenjenega lista od dné 26. januarja t. l. je neki Židovič nesmotreno napadel dva poštenjaka moje župnije, namreč Antona Černe-ta,

*) Za stvarl pod tem naslovom je uredništvo toliko odgovorno, kolikor mu postava velevala.

bivšega župana, rekši, da je občinsko premoženje razdjal; in Antona Šonca z njegovimi tovariši krojači, imenovajoč te poštene rokodelce krojaško drhal, in pa posebe, da je jeden te drhali (Anton Šonc) slehrnemu, ki bode njega volil v občinsko zastopstvo (imenice županom) ponujal hlače in telesnik. Res so bili neki pobalini tak razglas nabili na vrata št. 1, v kojem se je brala taka ponudba, podpisali so pa Antona Šonca. Ta mirni in pošteni mož je pobalinsko navalo c. k. sodniji objavil, koja je 44-letnega poba radi žaljenja časti pet dni v zapor vtaknola — svojih pajdašev ni povedal. Gori rečeni dopis (iz Tomaja) smo strmé brali ter se vprašali: kdo bi mogel ta predrzni dopisnik biti? Razžaljenca sta iskala lažnjivega pisarja in ga tudi našla v osebi lahkomišljenca R. Hotela sta ga tožiti kazenskemu sodišču; ali jaz sem ju tolažil in prosil, naj odpustita nepremišljenemu mladeniču, da ne pade v nesrečo, češ, da imata tudi razžaljenca sinove in hčere.

Res sta odstopila od nakanjene tožbe, pa zahtevala sta, da Židovič (res židovič!) prekličje svoje lažnjive besede v Edinosti; a jaz sem jima obljubil, da ga posvarim. Posvaril sem ga 2. marca t. l.: „Glej! Ti si brez premislika na nastopke lahkomišelnosti se dal zapeljati, da si z lažjo blatil svoje rojake v Edinosti. Ako bi imel poklic za časnikarstvo, bila bi tvoja prva dolžnost, da storiš sebi in domovini čast; pa ti si prav nasprotno začel: Domovino grdiš, odlične osebe žališ, hudobnežem in neumnežem ugajaš s tem, da njihove laži v pohujšanje nedolžnih razširjaš, sebi pa nečast delaš, vest si vzemirjaš, in celó nevarnost zapora si nakopuješ. Prekliči v „Edinosti“ svoj spis, in reci naravnost, da si bil od strastnih ljudi zapeljan“. Odgovoril mi je, da prekličje. Opominjal sem ga opetovano; zopet mi je obljubil preklic — ali še danes dolguje, kar je obljubil.

Bil je dopisunček v vazmenih počitnicah doma, pa k meni ni prišel, toraj slutim, da nesramnega dopisa ne prekličje. Razžaljenca čakata na preklic; pa ker temu ni nade, raztolmačim jaz, kot pastir svoje črede, da je bil dopis Židovičev nesramna laž: Anton Černe in Anton Šonc pa sta poštena možaka, dà, uzor verskih, družinskih in občinarski krepostih. Židoviču pa priporočam modrost in opreznost, a kader pride domu, da v prijazni pogovor pride k

Urbanu Golmajeru, župniku-dekanu.

Tomaj, 23. aprila 1887.

Tržno poročilo.

Kava — cene vedno više in utegnejo doseči letos še tako visoko, kakor še nikoli ne v zadnjih 10 letih. — Kava Rio stane f. 79 do 105. Santos f. 80 do 107, Java Mal. f. 108 do f. 110, Portorico f. 115 do 122, Ceylon plant f. 108 do 142.

Sladkor — cene trdne, kupčija nekoliko živahnješa. Sladkor v kosi stane f. 18-25 do 20-50.

Sadje — slaba kupčija. — Pomeranče limoni f. 1-50 do 4-50, rožiči pulj-ški f. 10, grški f. 5, fige v veneli f. 10-50, opasa f. 20, eveve navadne f. 13 do 16. El-mé f. 17 do 23. Sultanina f. 20 do 30.

Olje — še precejšnja kupčija. Jedilno stane f. 33 do 38, namizno f. 50 do 66, bombažno f. 25 do 33.

Petrolje — rusko f. 6-75, amer. kanksko f. 8-50 do 8-75.

Domači pridelki — fižol rudači f. 8, beli f. 9, bohinec f. 9-50 do 10, koka f. 10-50 do f. 11, maslo štajersko f. 83 do 90.

Zito — slaba kupčija po nespremenjenih cenah.

Les — nekaj več kupčije, a cene še vedno prav slabe.

Senó — iskano in se plačuje konjsko po f. 1-50 do 1-75, volovsko f. 1-85 do 2.

Borsno poročilo.

Borsa mirna in je tendenca za drž. papirje sope postala prav dobra. — Kurzi se sope pomikajo više.

Dunajska borsa.

dne 20. aprila,

Enotni drž. dolg v bankovcih	—	gld. 81 35
— v srebru	—	82-20
Zlata renta	—	112-—
5% avstrijska renta	—	97-60
Delnice narodne banke	—	87-—
Kreditne delnice	—	251-—
London 10 lir sterlin	—	126 90
Francoski napoleondori	—	10-04
C kr. cekini	—	5-96
Nemške marke	—	62-30

A. MAYER-jeva

zaloga piva v Ljubljani priporoča

zasebnikom in gostilničarjem na deželi trajno izvožno

pivo v steklenicah

iz pivovarne bratov Kosler v zabojih po 25 in 50 steklenic. 12—5

VABILO.

Dne 11. maja 1884. leta je bila v Divači najdena krasna vilenica. Nje zale umotvore je občudovalo uže mnogo, mnogo odličnega občinstva; — dà — s ponosom zabilježimo! — udje preslavne vladarske hiše so tudi blagovolili, podati se v prelepe podzemne prostore.

Sodba o vilenici se v obče glasi: Divna vilenica je dika Divači.

V proslavo triletja se vilenica 8. maja t. l. slovesno odpre.

K obilnemu obisku naše vilenice vabi uljudno: 3—2

Gospodarski svet v Divači.

Pri JULIJU GRIMM, dežnikar, Barriera Vecchia št. 18

je zelo bogata zaloga solnčnikov za gospe, za jako nizke cene. — Solnčniki za gospe od 90 novč. naprej. — Najnovejši „Entrecots“ za gospe, svilnati in pol svilnati. — Mali dežniki za otroke od 25 novč. naprej. Zaloga dežnikov iz svile, satina, volne in bombaža. Sprejemajo se popravki za jako nizke cene. 73—104

ŽELODČEVA ESENCA
lekarna Piccoli-ja
v Ljubljani

ne omogoči ozdravit samo premožnemu, marveč tudi najubornejšemu bolniku. Popolnoma pravič je čast imenoval jo je neki visokostiti gosnod duhovnik „pravo roko Božjo“, ker polajša in ozdravlja najhujše bolezni in najnevarnejše bolezni, ter odstrani, ako se rabi pravočasno, v lika nesreče in prihrani tako marsikomu veliko bede in soza.

Izdelovatelj pošilja jo v zabojčkih po 12 steklenic za gld. 1 36 po poštnem povzetju. Poštnino trpé p. t. naročniki. 50—3

V steklenicah po 15 nč. se prodaja v lekarnah: Biasoletto, Foraboschi, pl. Leitenburg, Liprandi, Pozzetto, Praxmarer, Prendini, Ravasini, Rovis, Saravali, za magistratom, Serravallo, Udovichi in Zanetti in v večjem delu lekarn na Štajerskem, Koroškem, Primorskem, Tirolskem, v Istri in Dalmaciji. 18—50

Ljubljanski Zvon.
Gld. 4.60.
Gld. 2.30. -- Gld. 1.15.

Marijaceljske želoččne kapljice.

izvrstno delujoče zdravilo pri vseh boleznih na želodec. Neprecenljivo do brote je posebno vpliv užitkov pri notčnosti, slabosti želodca, ako z grla smrdi, napenjanju, kislem pehanju, keliki, želodečnem kataru, gorečice (rzavci) pri preobilnej produkciji slin, rumenici bluvanju in gnjusu, glavobolu, ako boli iz želodca) krč v želodec, zabasanji, preobilnosti jedi in pijač v želodec, proti glistam, bolezni na vrani in jetrih in tudi proti zlati žili ali himorojdam. Cena steklenici je z nakazom vred samo 35 nov. Glavni zalag ima lekarničar „k angelju varhu“ 53—17

Dr. Brady Kremsler, Morava.
V Trstu jih pa dobite pri lekarničarju I. Soravallu blizo starega sv. Antona

Proti hemoroidam!
Kdor hoče čuvati svoje zdravje, naj rabi prave

MENISKE KROGLJICE
(Pillole dei Frati.)
kri čistete in proti hemoroidam, koje izdeluje P. Fonda farmacist v Piranu

Prepotrebne za vsakega, kateri trpi na hemoroidah, zabasanju, brezččnosti, glavobolji, ter sploh velko sedi, ene čistijo kri in dober vspeh potujejo zasebna in zdravniška spričevala, koja so priložena z produkum za porabo vsakej škaltiji v slovenskem, nemškem in italijanskem jeziku.

Prodajajo se po 20 nč. katljica v vsih lekarnah Trst, Reke, kakor tudi Istre, Dalmacije, Goriškega in Trenta. 7—52

Tiskarna V. Dolenca v Trstu.